

JA ESTEM ACÍ...

text i fotos: CNB

La piscina Olímpica de Castelló de La Salera va acollir el dissabte i diumenge 3 i 4 de novembre el Trofeu Fons i Estils, amb la participació dels 6 Clubs més importants de la província. El Club Natació Benicarló va iniciar així la seua temporada 2007-2008 aconseguint uns resultats espectaculars, amb una forta competència en l'aigua que no van impedir els triomfs benicarlondos. A nivell individual, i per edats, els resultats tant en masculí com en femenins van ser impressionants. 37 noves mínimes autonòmiques, victòries en els 400 m. estils femenins per Susana del Olmo (5:21.16) i 3a Paula Saura (5:29.28), així com la victòria de Miguel Piñana en els 400 m. estils (4.61.54) i el 3r lloc de Marc Fresquet (17:28.02) en els 1500 m lliures. Els entrenadors Sebas i Miriam no van poder començar la temporada amb millor peu, en una setmana on el Club va visitar al seu entrenador Darío i a la seua esposa Silvia pares d'uns meravellosos bessons "Ferran i Pau" benvinguts al Club.

L'equip femení va estar compost per: Susana del Olmo Cerdá, Paula Saura Martinez, Raquel Fabregat Roig, Meritxell Sospedra Senar, Sara Marqués Villarroja, Mª Carmen Sorlí Rico, María Coll Nieto, Lucía Piñana del Pino, Paula Gil Jovaní, Andrea Fuentes Barreda, Montserrat Astor Capafons i Inmaculada Cerdá Albiach.

L'equip masculí va estar compost per: Marc Fresquet Burriel, Miguel Piñana del Pino, Ferrán Remolina Rallo, José Antonio Adell Prats, Agustín Parra Barker, Javier Traver Rojano, David Marqués Villarroja, Joan Ferran Barrachina Año, Guillermo Soriano Blasco, Antonio Avila Forés, Josep Navarro Garriga y Lluch Año Adell

Número 609-9 novembre 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu

de Benicarló

ON VAIG DIR ..., VOLIA DIR ...

Vicente Rambla, per fi, ens ha visitat.

Panel 1: EIS PRESIDENTS SON COM ELS COMETES, PASSEN CADA MOLTS ANYS I NOMÉS ELS VEUS UN MOMENT...

Panel 2: ZAPLANA NO HA SIGUT MENYS, HA PASAT COM UN COHET I ENS HA DEIXAT ALGUNES PREGUNTES.

Panel 3: FARÀ CAS A LES PETICIONS DE L'AJUNTAMENT O DESPRÉS DE TANT SÍ, SÍ SERÀ NO, NO?

Panel 4: RENOVARÀ ELS SEUS DISCURSOS O SEMPRE DIRÀ EL MATEIX ENCADACIUTAT?

Panel 5: I PER ÚLTIM... PARLARÀ VALENCIÀ ALGUNA VEGADA EL PRESIDENT DEL PAÍS VALENCIÀ?

Visita del regidor de Comerç de l'Ajuntament d'Olliva
Associació "Arrea-li bona": Amants de la pilota valenciana

ON VAIG DIR ..., VOLIA DIR .. SENSE DIR

Vicente Rambla, per fi, ens ha visitat. Enmig d'un desplegament singular, cridaner i impactant de la nostra Policia Local (nou agents custodiant els voltants del consistori), el de Xert va arribar disposat a tallar les dues orelles, la cua i pegar la volta a la plaça enmig d'una gran ovació. I quasi ho aconsegueix. El vicepresident del Consell va fer un repàs exhaustiu per les partides que l'administració autonòmica ha reservat per a Benicarló.

text REDACCIÓ

Sumant només els projectes del nou centre de salut i la carretera Benicarló-Peníscola i segons les dades que va oferir, la inversió supera els 8,7 milions d'euros.

La veritat: sumant-ho tot, tot, 1.564.120 euros. Menys del 18% del que va dir Rambla. I és que Internet té aquestes coses. Accedir al projecte dels pressupostos és quasi més fàcil que intentar consultar el teu compte bancari on line. I descobrir el que es va a invertir a Benicarló, costa poc més de dos segons. Facen la prova o desglossen partida per partida, com ha fet La Veu. La tensió que es pot acumular supera la de qualsevol relat de suspens. Preparen-se per a recórrer amb nosaltres els foscos racons dels Pressupostos de la Generalitat. Viatge amb

nosaltres si vol gaudir... de les afirmacions dubtoses d'un conseller.

LA DEPURADORA

Altra vegada ens quedem sense depuradora. El projecte dels pressupostos de la Generalitat Valenciana, per al 2008, ens obligarà a seguir incomplint la normativa europea de tractament d'aigües residuals. Benicarló es queda sense un euro per a realitzar les obres de la necessària infraestructura. Es veu que els budells no ens funcionen bé als benicarlondos i no generem suficients residus perquè siga necessari tractar-los, perquè si no, no s'entén. Vicente Rambla, vicepresident del Consell Valencià, va afirmar en la seua recent visita a la ciutat que "dins del pressupost tenen consignació". No és cert. Ni un euro. Llevat que Rambla es llegira els pressupostos de l'any passat, on es van destinar 16.290 euros per a fer el projecte i els

estudis de no se sap quina depuradora ni en quin emplaçament, perquè no ha estat fins al ple del mes d'octubre (cinc dies abans de la visita de Rambla) quan el consistori ha donat llum verda a la nova ubicació en la partida Vilaperdiu.

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, reconeixia davant el vicepresident del Consell que el consistori encara no era amo dels terrenys i que quan els tinguera, se cedirien a l'entitat de sanejament "perquè comencen les obres". Amb quins diners? Això no ho va explicar.

LES CARRETERES

Carretera Càlig-Benicarló. El concepte és "ampliació i millora de la seguretat vial, enllumenat enllaços nord i sud". Rambla va dir a Benicarló que "consta en el pressupost una partida per a iniciar les obres" i que el projecte ja estava en fase d'exposició al

CASTANYADA 2007

text CP Mestre Francesc Català

El Col·legi Públic Mestre Francesc Catalán de Benicarló va tornar a celebrar la tradicional festa de la Castanyada.

El dilluns 29 de bon matí els alumnes, des dels més menuts fins els de quart, van elaborar els panellets amb l'ajuda d'algunes mares i pares, que posteriorment són portats al forn de Montse per coure'ls.

El dimarts 30 per la vesprada els alumnes de sisè es van dedicar a tallar les castanyes que ens obsequia l'Ajuntament de Benicarló a través de la seua Regidoria d'Obres i Serveis.

El matí de la Castanyada, dimecres 31, els alumnes van fer diferents activitats relacionades amb aquest festa: dibuixos, cançons, refranys, murals, etc.

A partir del mig dia es van començar a torrar les castanyes amb la castanyera de l'escola, quedant-se tot el professorat a dinar al mateix col·legi.

Per la vesprada la majoria dels alumnes de sisè van disfressar-se de castanyeres i castanyers per repartir per les classes les castanyes torradetes, posant-ne un bon grapat a les paperines que cada alumne s'havia preparat

La festa va concloure repartint també castanyes a les mares i pares i sobretot als antics alumnes que ens visiten sempre per aquesta festa.

Celebració dels aniversaris d'octubre al Centre Geriàtric

text REDACCIÓ

L'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats (OACSE) de Benicarló ha iniciat una nova activitat dinamitzadora destinada als seus usuaris. A partir del mes d'octubre, l'últim dijous de cada mes els tres centres organitzaran una festa per celebrar els aniversaris dels usuaris que hagen complert anys aquell mes.

Els centres compraran pastes i coques per a cadascun dels homenatjats i, juntament amb l'animadora sociocultural, es prepararan diverses activitats destinades als residents. El passat dijous 25 d'octubre es va celebrar la primera d'aquestes festes al Centre Geriàtric, amb la participació de bona part dels residents. Per a la Regidoria de Benestar Social de l'Ajuntament de Benicarló "és important que tots els usuaris tinguen una festa d'aniversari, independentment del seu grau de validesa o invalidesa o de què siguen més o menys conscients". "Pensem -afegeix la regidora, Sarah Vallés- que fer-los sentir importants i demostrar-los que pensem en ells els dona vida".

EMPAT A BORRIANA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El Benicarló va empatar diumenge passat a dos contra el Borriana al camp San Fernando de l'homònima població. Segons s'explica a les fitxes tècniques dels diaris que es prenen la molèstia de publicar cròniques de categories com ara aquesta nostra, el segon gol dels deixebles de Xoco va arribar al minut noranta-set per als més exagerats i al noranta-tres per als més assenyats. Siga com siga, la igualada –aconseguida per Julves va verificar fora del temps reglamentari. És aquest un bon resultat? Sincerament, penso que és el pitjor dels resultats. Si haguérem guanyat encara ens haguérem pogut creure que podíem alçar el vol, si haguérem perdut ja haguera estat el moment de prendre una decisió. Però, empatar, empatar... ara estem a tretze punts dels llocs capdavanters, tot un univers, em fa tot l'efecte que ens hem limitat a allargar l'agonia.

El partit, segons m'ha contat un espectador, el vam dominar nosaltres des d'un bon principi. Es comprén que entre Julve i Raül Martínez hagueren pogut, fins i tot, clavar-los-en cinc o sis, però el nostre endèmic desencert en els metres finals i una casolana actuació arbitral (el àrbitro, ¿tú sabs de dónde era el àrbitro?) ens van privar d'una merescuda victòria. A mi això no em diu res. El que em diu és que el Borriana, que al mes d'agost encara no sabia si faria equip, ens haguera pogut guanyar a nosaltres amb tota la nostra plantilla de relumbrón.

El proper partit el juguem també fora, en concret a l'estadi Noulàs de la bonica ciutat de Nules, a la Plana Baixa. Serà la prova definitiva. I no vull dir qui m'ho ha dit perquè després ací es foten uns safarranxos de mil dimonis.

La veritat és que crec que això nostre no té remei. No té remei en general. No és perquè Xoco ho faça millor o pitjor, que jo trobo que ho fa millor, no. El problema del CDB és que ens urgeix un canvi de mentalitat profund. No podem viure ancorats en èpoques passades de més llustre i recordar-nos-en de quan sortíem al boletó o quan la gent els dilluns es comprava el Mediterráneo per vore el nostre resultat. Ara estem condemnats a l'amateurisme absolut, o una cosa semblant. Durant aquesta setmana he fet una enquesta entre alguns antics socis i els he preguntat per quin motiu han deixat de pujar a vore el Benicarló. Ací van algunes de les respostes.

"Jo, a què he d'anar allà dalt? Si no va ningú i no conec cap jugador! Un dia vaig pujar i van perdre. Fuig, fuig!"

"Jo, a què he d'anar allà dalt? Quan jugàvem al camí la Mar sí que feia goig, podies anar a peu, sense haver de travessar la carretera... a més, si m'han dit que no hi va ningú i que si hi vaig no coneixeré cap jugador!"

"Jo, a què he d'anar allà dalt? Vaig anar a vore un dia el futbol sala i, mira, m'hi he enganxat... hi ha molt d'ambient... juguem contra equips de renom..., i a més, el camp em queda molt lluny i ara es veu que no hi va ningú ni coneixes cap jugador perquè es veu que la majoria són forasters"

"Jo, a què he d'anar allà dalt? He perdut l'afició, si puc em compro un partit al paiperviu i igual mato el cuquet. Mira, els dissabtes vaig al futbol sala i me'n xalo d'allò més. Al Benicarló no tindria ni amb qui xarrar perquè no hi va ningú, els meus amics també fa anys que no se'n saben res i el camp... no és el mateix, al camí la Mar... I si li afegixes que no conec cap jugador... ja em diràs!"

"Jo, a què he d'anar allà dalt? No em diu res, quan no compro un partit per la tele me'n vaig a la penya a vore'l o, de vegades, me'n vaig amb l'autocar a seguir el meu equip de primera divisió. M'he acostumat als espectacles bons, què vols que et diga? Segueixo el futbol sala i el futbol de primera. M'avorriria ara el Benicarló. A més, s'ha perdut tot l'encant. Aquell camp trobo que està massa lluny, i se m'encanto, no deu pujar-hi ni una ànima... per vore jugadors que segur que ni sé qui són ni com els diuen..."

En fi, així és com naveguem. Que quede clar que aquestes respostes són tan autèntiques com la carta astral aquella de l'altre dia.

Res més, lamento molt si algú s'ha pres la molèstia de seguir llegint fins ací. Això d'avui és una vergonya, m'ha quedat més patètic si cap que altres vegades. Ho sento. Intentaré millorar. De veritat de la bona.

"El centre de salut no apareix en els pressupostos com un CSI sinó com un simple centre de salut"

ve de la pàgina anterior

públic. No va donar xifres. En els pressupostos, el cost total es xifra en 3.507.570 euros, repartits en tres anualitats. Per a l'any que ve es destinaran a aquesta infraestructura 507.570 euros. En el 2009 i 2010 es destinen, respectivament, 1.500.000 euros.

Més coses. El vicepresident de Xert va assegurar que s'estava acabant la redacció del projecte de la carretera Benicarló-Peníscola en el tram que discorre pel nostre terme municipal. Segons va afirmar, es destinaran 6,4 milions d'euros en la seua construcció. Quasi el doble que per al centre de salut. La inversió que apareix reflectida en els pressupostos correspon al terme municipal de Peníscola i la xifra ascendeix a 3.531,30 milers d'euros. Res a veure amb el que va dir Rambla. Per a la carretera de Benicarló no tenim ni un euro de consignació pressupostària.

Altra més sobre infraestructures. I aquesta és perquè a ningú se li ocorre apuntar-se el tanto. Hi ha una partida destinada a la construcció del parc litoral Vinaròs Sud-Benicarló Nord, amb una inversió prevista de 2.420 milers d'euros. Però és en terme de Vinaròs, que per al de Benicarló no hi ha res.

CENTRE DE SALUT, CSI O QUÈ?

Centre de salut. El vicepresident recordava que ell mateix en el 2005, quan era conseller de Sanitat, es va comprometre a fer-lo. Excusava el retard en l'inici de les obres dient que "la transformació i redacció d'un nou projecte ha demorat el procés". Rambla va dir que ara s'ha convertit en "un centre de salut integrat" el que vol dir, a efectes pràctics del ciutadà del carrer que els benicarlondos no s'haurien de desplaçar a l'Hospital Comarcal per a veure l'especialista perquè ho tindran en

aquest centre. En aquests moments "s'està a l'espera de finalitzar el programa funcional" que és el que determinarà les especialitats que tindrà per a, després, poder redactar el projecte de la quarta planta promesa i, finalment, ja licitar les obres. Rambla va dir en la seua compareixença que "la partida d'aquest centre és la més gran de l'exercici" ja que la va xifrar en 2.388.626 euros. En realitat, el centre de salut de Benicarló no apareix en els pressupostos com un CSI sinó com un simple centre de salut. El cost total estimat per a la seua construcció és de 1.468.640 euros i per a l'any que ve s'han destinat 760.460 euros. En teoria, el centre estarà acabat el 2009 ja que en aqueix any s'han consignat 704.180, és a dir, la resta de la inversió. Almenys sembla que en això Rambla tenia raó. Però, sense anar més lluny, el segon centre de salut de Vinaròs surt amb un pressupost de partida d'aproximadament 1.700.000 euros. Només a manera de curiositat, fem notar també que per al centre de salut auxiliar de Peníscola es destinaran, segons els pressupostos, 1.700.000 euros. Més que al de Benicarló, quan Peníscola té menor població que nosaltres. Qui fa els comptes en el Palau?

SÍ QUE TENIM ...

I ara una per a la regidora de Cultura. La Generalitat Valenciana destinarà 75.000 euros al conveni del Centre d'Arts Escèniques que té signat amb l'ajuntament de Benicarló. L'objecte d'aquesta partida és "el finançament de les obres". A veure, que ens hem perdut. Del centre només hi ha un projecte guanyador d'un concurs d'idees i encara no s'ha encarregat la redacció de l'esmentat projecte, premi del concurs abans citat. Els terrenys no són propietat de l'ajuntament, perquè estan en la partida Povet i encara no s'ha realitzat la

reparcel·lació, Llavors quines obres començaran l'any que ve? Cri, cri, cri.

LES RESTES

Dues entitats de Benicarló reben diners dels pressupostos. El Consell Regulador de la Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló, al que se li concediran 55.000 € per a "garantir la qualitat en els productes de qualitat reconeguda". La partida està dins del programa de qualitat agroalimentària. Malgrat que ens puga semblar una quantitat elevada, la de Benicarló és el que menys rep de tots els consells reguladors.

La Confraria de Pescadors també té la seua part. 46.090 euros per a millorar la vertebració del sector pesquer, dins del programa d'ordenació i millora de la producció pesquera.

A MANERA D'EPITAFI

I punt. Fins a ací el que ens toca als benicarlondos del pastís dels pressupostos autonòmics. El 0,011% dels 13.828.000.000 que es gastarà l'administració autonòmica en tot el territori valencià. El conseller d'hisenda, Gerardo Camps, va dir el dia de la presentació dels comptes que estaven destinats a "millorar la prestació de serveis públics". Serà en un altre lloc. Ens veiem en el Més enllà.

EL BALANÇ DE L'OPOSICIÓ

En declaracions fetes a La Veu, el cap del grup socialista, Enric Escuder, va afirmar que "aquests pressupostos només serviran per a demostrar que Marcelino Domingo i companyia continuen apartats dels centres de poder". Pel que fa a les inversions bàsiques, com ara la depuradora o la carretera Benicarló-Peníscola o els diners per a la reforma de les escoles i els instituts va dir que no es veien enlloc. Segons Escuder

ve de la p gina anterior

el senyor Rambla "no ens portat més que promeses, com ha fet el PP des de l'any 95". També va comentar que "la discriminació del nostre poble respecte els pobles veïns, fins i tot amb govern socialista, és notòria".

EL BALANÇ DE LA VISITA DES DE L'AJUNTAMENT

Benicarló esmenarà els pressupostos de la Generalitat Valenciana perquè contemplin més inversions en la ciutat. Marcelino Domingo, alcalde del municipi, ha anunciat que es reunirà amb Ricardo Costa, secretari general del Partit Popular per a preparar les esmenes, que pretenen aconseguir, per a construir "el nou auditori, la casa de la música i altres temes d'interès per a Benicarló". El primer edil ha recordat que "hi ha diners donant voltes per les conselleries que al final es destinen a altres coses o a fer modificacions" i que espera es concrete en inversions necessàries per a la ciutat. És per

Durant la recent visita del conseller Vicente Rambla, es van anunciar importants inversions per a Benicarló

això que mitjançant la presentació d'esmenes es pretén que els projectes anunciats "inicien els tràmits o almenys tinguen consignació pressupostària per a poder començar a parlar".

Domingo va recordar que durant la recent visita del conseller Vicente Rambla, es van anunciar importants inversions per a Benicarló "i vam confiar en la seua paraula, encara que estarem vigilants i pesats amb els projectes anunciats". Per al primer edil "la meua satisfacció serà quan veja que comencen les obres" per a les quals s'ha anunciat consignació pressupostària i a les que el propi Rambla va posar data d'inici o d'acabament durant la seua compareixença a Benicarló.

En aquest sentit, va recordar que la inversió anunciada per a la construcció del nou centre de

salut "és la més important" de les consignades en els pressupostos per al municipi. D'altra banda, assegurava que nombrosos veïns ja s'han acostat a les dependències municipals del consistori per a consultar el projecte de la carretera Benicarló-Càlig, que dilluns passat va iniciar oficialment el termini d'exposició al públic al ser inclòs l'anunci en el BOE. Referent a la carretera Benicarló-Peníscola en el tram que discorre pel nostre terme municipal, va manifestar el seu desig de "tenir prompte el projecte en l'ajuntament, encara que em va agradar que Rambla donés l'import exacte, amb cèntims inclosos, perquè això significa que el projecte va avant". En conjunt, l'alcalde de Benicarló valorava de forma molt positiva les inversions previstes en el municipi, encara que anunciava que seguia treballant en la consecució de noves millores. Així, anunciava l'inici de converses per a aconseguir subvencions destinades a la millora de les entrades al municipi.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La informació que es multiplica

LA GIMNASTA INES DOMINGO DEL CLUB MABEL HA ESTAT SELECCIONADA PER A FORMAR PART DE L'EQUIP NACIONAL

text VICENT FERRER

La gimnasta del Club Mabel Benicarló, Inés Domingo, que té en el seu haver importants èxits esportius, malgrat la seua curta edat i des que va començar la seua carrera esportiva, és notícia una vegada més, a l'haver estat seleccionada per a entrar a formar part de l'equip nacional.

Malgrat contar solament amb dotze anys la seleccionadora nacional Ana Baranova ja li va comentar fa unes setmanes a la seua entrenadora Manola Belda, que volia que Inés s'incorporés al grup nacional i entrenés en el Centre d'Alt Rendiment amb la resta de seleccionades.

Els objectius que té marcats la seleccionadora nacional amb Inés Domingo són, segons ha indicat, "preparar-la perquè pugui participar amb un exercici individual en el Campionat d'Europa Junior, que se

celebrarà durant el mes de juny de 2008 en Torino (Itàlia), i perquè en el 2009 formem part del conjunt nacional junior. En una paraula que para la Baranova Inés Domingo és una gimnasta de selecció.

Després de conèixer la notícia la seua entrenadora Manola Belda no va poder ocultar la seua satisfacció, per l'elecció però vol veure pas a pas com Inés Domingo es va aclimatant a aquest canvi i a la nova etapa en la seua carrera esportiva, el que és un somni per a totes les joves gimnastas que s'inicien en el cas del Club Mabel serà un al·licient per a la resta de les seves companyes.

Mentrestant la gimnasta, que seguirà pertanyent al club, està preparant la competició de conjunts, la fase autonòmica de la qual sortiran les classificades per a disputar els Campionats d'Espanya que aquest any se celebraran del 30 de novembre al 2 de desembre. L'equip benicarlendo estarà representat en l'autonòmic per Inés, Nuria, Cristina, Patricia, Nuria i Lucia.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text CLUB HANDBOL BENICARLÓ

JUVENIL FEMENÍ

BALONMANO MISLATA – 14

HANDBOL GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT – 18

Passats els partits jugats contra els grans de la lliga, ara comencen els partits de la nostra lliga, on els partits seran més igualats. El primer d'aquests partits és contra el Bm Mislata.

El partit va estar dominat pel Grupo Peinado des del començament, encara que la igualtat va ser una tònica constant durant tot l'encontre.

Durant la primera part el Baix Maestrat va començar fort, imposant el seu joc, tant en defensa com en atac. Fruit d'això va ser el avançar-se en el marcador. Aquest avantatge en el lluminós ja no el perdrien les del Baix Maestrat en tot el partit, arribant al descans amb quatre gols d'avantatge (5-9).

En la segona part, les locals van intentar sorprendre a les nostres representants, aconseguint reduir a dos gols les diferències (9-11) en el minut 10 d'aquesta part. Però va ser una situació momentània, ja que les del Maestrat van tornar a imposar el seu joc, finalitzant el temps reglamentari amb un 14-18 que suposa la nostra primera victòria i escalar posicions en la taula.

Per part del GRUPO PEINADO van jugar Aroa en la porteria, Jessica (5), Vanessa (5), Arantxa (4), Núria (1), Sanae, Rosamari (2) i Tifani (1).

HANDBOL GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT – 16 HANDBOL MISLATA – 28

Segon partit de la nostra lliga i que el destí ha volgut que sigui contra l'altre club de la ciutat valenciana en dos dies de diferència entre un i altre partit.

Durant la primera part el Baix Maestrat va començar fort, com el partit jugat el dijous, dia de Tots Sants, (3-1 en el minut 10). Però uns nervis incomprensibles a partir d'ací de les jugadores benicarlendes, va permetre que les visitants s'avançaren (4-7 en el minut 20). En eixe moment, les locals van intentar remuntar en el marcador, però la tercera exclusió de Rosa Mari al final d'aquesta part va suposar la seua expulsió i un dur colp a les aspiracions del Grupo Peinado.

La segona part va començar amb gol en inferioritat numèrica de les locals, la qual cosa ens permetia començar a retallar diferències i amb esperances de donar-li la volta al marcador. Pèrdues de pilota en atac que van propiciar contracops de les visitants van fer que aquestes anaren augmentant la diferència fins al resultat final (16-28).

Dissabte juguem contra el Riola, fora de casa. Després del partit anirem a veure un partit de Copa d'Europa jugat pel Cementos la Unión de Riba-roja.

Per part del GRUPO PEINADO van jugar Aroa en la porteria, Jessica (5), Vanessa (5), Arantxa (2), Núria, Rosamari, Vanessa (2), Sanae (2) i Tifani.

El Benicarló ONDA URBANA aconsegueix tres punts davant el Tuco Muebles que li acosten a les posicions de privilegi

text REDACCIÓ

El conjunt benicarlando no va deixar passar l'oportunitat de sumar tres punts i va aconseguir una important victòria davant el Tuco Muebles (6-5) que li permet, d'una banda, acariciar les places que donen dret a disputar la Copa d'Espanya i, per un altre, iniciar el l'aturada de lliga amb una certa tranquil·litat. Els de Miki, que van fer sofrir als seus afeccionats fins a l'últim minut de partit, se situen en la 10ª posició de la classificació, empatats a punts amb l'Armiñana València que ocupa la 8ª plaça.

El partit va començar amb intensitat per part dels dos equips, tres punts estaven en joc i cap dels dos rivals estava disposat a deixar-los escapar. Les ocasions s'anaven succeint, però no va ser fins al minut 6, que Deives va aprofitar un rebutgi per a batre la porteria de Juanlu i posar l'1-0 en el marcador. Els cartageners es començaven a impacientar amb les ocasions que no materialitzaven, i el temps corria a favor dels locals, que, de nou, aconseguien situar el 2-0, gràcies a un tir de Valença. Els de David Marín lluny de donar-se per vençuts, aconseguien passats quatre minuts, igualar el marcador, gràcies a dos errors de la defensa cadufera de De Bail i Esquerdinha van saber aprofitar, era el 2-2. Els de Miki no es van venir baix i un minut més tard, en un servei de banda que va efectuar Isco, Parrel aconseguia sorprendre al porter *cartagenero* i establir el 3-2 amb el qual es va arribar al descans.

En la represa, ambdós equips van sortir a la pista amb la lliçó bé apresada, però els locals buscaven el gol per a sentenciar i jugar amb més tranquil·litat. I gràcies a Deives ho van aconseguir, ja que en un minut i mig, posava el 5-2 en l'electrònic amb dues dianes que Juanlu no va aconseguir detenir. Però, de nou, Tuco Muebles tornava a ficar la por en el cos als benicarlandos, i gràcies a dos penals que Javi Matia va transformar, situaven el 5-4. El nerviosisme es palpava en la pista, i Isco aprofitava una contra per a avançar als seus, era el 6-4. Encara quedaven sis minuts, i Manolín, després de 3 rebutjis i dos pals, aprofitava per a batre a Leandro i marcar el 6-5. Mancant tres minuts per a finalitzar, Jordi Gai intentava com porter-jugador que els seus igualessin el partit, però ja no va ser possible. El xoc finalitzava amb un 6-5, que situa als de Miki en la 10ª posició de la taula amb 12 punts, els mateixos que l'Armiñana València que ocupa la 8ª plaça de la classificació.

El Benicarló Orero-Xiob (juvenil) no va fallar en el seu important compromís davant el Cala Montero i va guanyar el derbi per 5-3.

L'equip juvenil es va imposar al Cala Montero en un partit de força, polèmica i molt nerviosisme, tots els ingredients que sempre mereix un derbi. Després d'aquesta victòria, els de José Manuel Valle segueixen capdavanters de la classificació.

Lolo, jugador del Benicarló ONDA URBANA, preseleccionat per al Torneig Internacional Sub-21 de futbol sala

El jugador del Benicarló ONDA URBANA, Manuel Urbà, conegut esportivament per Lolo ha estat preseleccionat amb motiu de la celebració del Torneig Internacional Sub-21 de Futbol Sala, que tindrà lloc a Sant Petersburg (Rússia) del 10 al 16 de desembre de 2007.

Lolo, de 19 anys, assegurava al conèixer la notícia que "estic molt content. Ha estat una sorpresa molt grata. Espero estar en la llista decisiva i poder disputar el Torneig, per això sé que he de treballar dur". La llista definitiva de 12 jugadors es donarà a conèixer la setmana prèvia a la competició.

Per altra banda, amb motiu de l'aturada lliguera, el cos tècnic del Benicarló ONDA URBANA ha concedit una setmana de vacances a la plantilla. Els jugadors tornaran als entrenaments dilluns que ve, 12 de novembre.

CLARORS

text JOSEP IGUAL

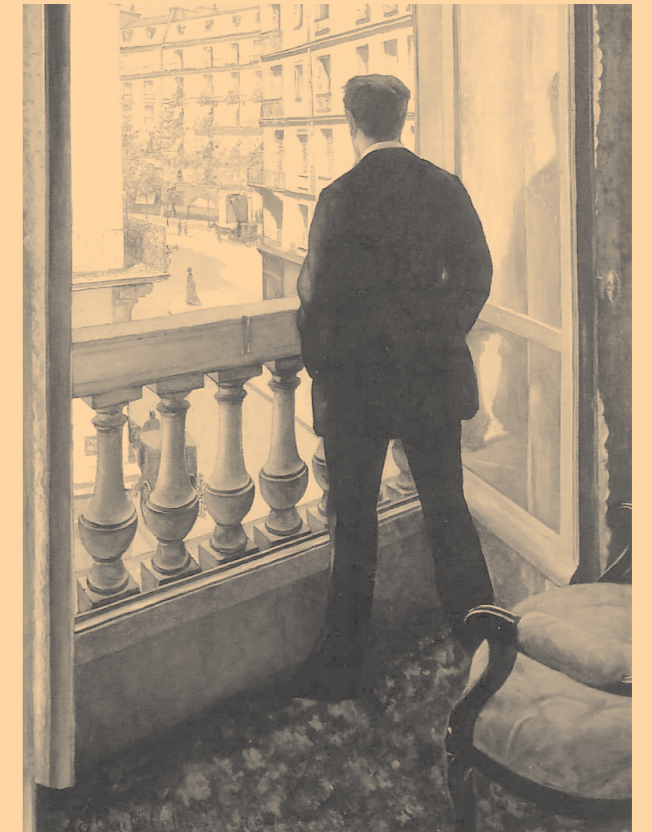
Que la teua feina tinga certa dimensió pública –més gran o més petita- genera l'inconvenient de les xafarderies maledicents. La cosa va implícita amb el joc. Cadascú brega amb la molèstia amb més o menys humor i paciència. El que més m'emprenya d'aquesta nosa, en la que sovint més que el criticat es retrata l'esperit de l'esmenador, són els distants, que et van "interpretant" com si et conegueren molt fonament.

Per exemple, m'ha tocat en la rifa un ximple pretensions que assegura que hom va molt frustrat i que esperava més de la literatura. Si entenem que la seva concepció de la literatura –i de la vida- va associada al món del best-seller, les supervendes dels productes de masses i els escriptors-espectacle que s'arrossegueu pels espais televisius en promoció permanent, es pot entendre perfectament la seua agosarada interpretació del meu esperit, perquè en realitat és la radiografia de la seua ànima, seduïda per les lluentors superficials i les balances asimètriques del mercat. Però aqueixa visió de la jugada no té res a veure amb les coses que m'importen de veres. Aqueixa escala de valoracions no és, ni de lluny, la meua.

Frustració? Per què? He arribat més lluny del que podia imaginar quan gargotejava els primers versos. I la processó continua. Trobo editors que se la juguen. Mantinc amplis marges d'independència (no sóc de cap capelleta, ni espero la menjadora de cap poder), tinc més lectors dels que el "best-sellerista" s'imagina, conreo els gèneres que em plauen o em van millor, prescindint de si no són els més comercials. I ningú no m'imposa cap tema ni cap angle de visió predeterminat (i quan ho han intentat, sobretot en l'àmbit periodístic, els he engegat a dida).

Aquesta manera d'estar en l'ofici paga tributs i rep colzades explícites o subterrànies, però ja hi compto amb que això anirà així. I si van molt mal dades, no em cau cap anell en agafar alguna feina de les que ara majoritàriament fan els immigrants: ambients on conec realitats i visions de la vida que

Quadern Ondulant

més tard o més d'hora em serveixen de combustible per escriure coses noves. Frustració? Si em sento un privilegiat! I que em marginen o em menyspreen alguns i algunes coses em sona exactament a música celestial. Com escrivia Gide: "més val ser esbroncat pel que ets, que aplaudit pel que no ets".

I, de tard en tard, m'arriben miracles que em commouen. Explicaré el darrer: una senyora m'explica, en carta pulcrament manuscrita, que un llibre meu l'ha ajudada a passar una mica millor unes sessions de quimioteràpia. ¿D'aquestes troballes precioses, d'aquests regals impagables, he d'estar frustrat? No fotem, home! Una història així et carrega les bateries amb una calidesa humana que per definir-la gairebé ja no ens serveixen ni les paraules. Aquest ofici, molt sovint ingrat –però qui s'hi posa això ja ho sap des de primera hora-, també lliura aquestes fecundes clarors que fan la benefactora funció de justificar tantes hores de vol solitari.

El proper divendres dia 9 de novembre, a les 8 del vespre, i a la seu de la Penya Setrill, tindrà lloc la presentació del llibre
"Fauls mamíferes" de Josep Igual

Associació Cultural "Alambor"

Coses d'homes?

text JOAN HERAS

L'escena és ben quotidiana, quasi costumista. Les llunyanes campanes toquen dos quarts de set de la tarda d'un dia de feina qualsevol. Entro a la botiga de sota de casa, una d'aquelles botigues familiars –abans en deien colmados o de queviures– que resisteix la implacable pressió de les cadenes d'alimentació gràcies a una especialització en els productes –els formatges i els embotits que ofereixen fan molta patxoca–, a un horari força ampli –sense arribar al mai tanquis dels locals regits per pakistanesos– i a una professionalitat i amabilitat d'un nivell alt –sempre atents a les demandes de la senyora Maria, a portar a casa seva allò que ha comprat el senyor Emili i que ara ja no s'atreveix a endur-s'ho ell mateix, a atendre l'encàrrec setmanal que els fa la senyora Mercè des de fa un grapat d'anys. Demano qui és l'últim i un senyor d'una setantena d'anys em diu que és ell. Mentre espero el meu torn repasso mentalment tot allò que vull comprar i tinc la certesa que quan arribi a casa me n'adonaré que m'he deixat alguna cosa. El botiguer, diligent i amb una ironia que dóna vida al local, assessora la clientela i fa comentaris més o menys picants, sempre sabent fins a on pot arribar. Passen uns minuts i entra una altra clienta i comenta amb veu alta, amb una certa sorpresa:

- Caram, però si aquí tot són homes!

El comentari força la constatació del fet i genera necessàriament nous comentaris. Efectivament, fins aquell moment a la botiga hi havia homes, concretament cinc: el botiguer i quatre clients masculins.

Els comentaris van ser diversos: els temps canvien, les dones manen i ens envien a comprar, ara ja no és com abans... I el botiguer, amb un to seriós per fer més remarcable la seva ironia, afirma que ell prefereix les clientes, que són més guapes.

El fet que la clienta fes el comentari sobre la presència d'homes en la botiga i el conjunt de valoracions que vam fer tots plegats d'aquell fet demostra que estàvem vivint una situació poc habitual. Evidentment és una realitat que cada dia hi ha més homes que assumeixen les tasques domèstiques d'una manera natural, però si això suscita uns comentaris és perquè encara no és habitual del tot. El comentari de la clienta responia a una sorpresa, a una

experiència poc freqüent. Però també és cert que el fet era constatable i que en aquell moment la clientela era constituïda exclusivament per membres del gènere masculí.

Podem preguntar-nos si aquesta escena de la vida quotidiana podria ser transportada quaranta anys enrera. Sens dubte seria francament difícil de trobar-la, sense ser impossible, és clar. Sorpren com és de fàcil canviar certs costums, en el fons certs valors, si simplement actuem d'una manera diferent. De vegades sembla que els prejudicis, arrelats en costums i llargues cadenes de transmissió quasi genètica, són inamovibles, intocables i immutables. L'experiència ens diu que si es canvien certes actituds, perquè l'entorn social ho fa lògic o necessari, esdevenen naturals ben de seguida. Amb això no vull dir que la igualtat d'oportunitats, de drets i de responsabilitats entre homes i dones sigui un fet simplement quotidià en la nostra societat. No, evidentment, no cal aprofundir encara molt en el reconeixement efectiu de la igualtat entre homes i dones en els diversos àmbits socials –no cal fer-ne la llista perquè tots ho tenim molt sentit i viscut. Sí que

és cert, però, que es van produint avenços en la dissolució de tòpics i de prejudicis. Cal repassar i valorar fets puntuals, evidentment anecdòtics però no per això menys significatius.

La dissolució de prejudicis que estimulen i fomenten canvis d'actituds –sempre en un procés complex de retroalimentació– no són fruit de l'atzar sinó el resultat, potser massa dèbil per l'esforç que s'hi ha posat, d'una lluita llarga, profunda, plena de raó i sovint incompresa o caricaturitzada. Una de les línies de força del segle XX ha estat, sens dubte, l'aprofundiment –que no pas l'assoliment ple– en el reconeixement dels drets de les dones, és a dir, en la construcció d'una relació democràtica de manera essencial i transversal. Compartir tasques domèstiques és un element –potser se'm dirà que elemental o superficial– significatiu que apunta canvis més profunds, que fa de punta d'un iceberg.

Acabo aquestes ratlles i vaig a comprar alguna cosa per sopar. No sé si em trobaré un fet sociològic com el que es va produir l'altre dia. En tot cas, la botiga continua essent un bon observatori social, un lloc adient per copsar i analitzar tendències i comportaments. I a més a més, tenen bons formatges i embotits.

Fronteres

Associació “Arrea-li bona”: Amants de la pilota valenciana

text REDACCIÓ

15 amants de la pilota valenciana que el passat 9 d'octubre van crear l'associació “Arrea-li bona” a Benicarló. La seva intenció és rescatar la pràctica d'aquest esport en el nord de la Comunitat Valenciana, on s'ha practicat fins fa pocs anys. De fet, la taula rodona que han organitzat com primer acte públic de presentació comptarà amb la presència de practicants d'aquest esport de Benicarló. “Els esports de masses han anat envaint la nostra societat i s'ha perdut el joc de pilota valenciana”, explicava Mañá I, un dels membres de la nova entitat. En Benicarló van arribar a existir tres trinquets repartits per la ciutat en els quals eren freqüents les partides. Un dels últims a desaparèixer estava situat en la plaça del Mercat Vell i va ser derruït a principis del segle XX. “Sembla que a pilota només es juga a València, però aquí, en el nord de la província, també es practicava”, recorden des de l'associació.

Per a donar a conèixer l'entitat han organitzat dues jornades públiques que es desenvoluparan els dies 17 i 18 de novembre. El dissabte es realitzarà una taula rodona “de memòria històrica” que comptarà amb la presència d'antics practicants d'aquest esport en el municipi. El diumenge al matí 8 parelles s'enfrontaran en una partida que promet fortes emocions, en la pista del frontó de l'IES Joan Coromines. La seva intenció amb aquests actes és mostrar les activitats i fomentar la recuperació d'aquest esport en el municipi. Amb aquest objectiu, també han començat a impartir activitats extraescolars en dos col·legis de la ciutat, on 25 nens assisteixen a les classes que imparteixen. A llarg termini, es plantegen estendre la formació als instituts del municipi.

DIA 16 DE NOVEMBRE a les 20 hores i a la CAIXA RURAL de BENICARLÓ
PRESENTACIÓ
de 10a Edició de la representació de l'obra teatral

L'ESTEL DEL COLLET

PRESENTACIÓ del cartell anunciador de la 10^a
Edició creat per RAMON PARÍS PENYARANDA

INAUGURACIÓ d'una
EXPOSICIÓ RETROSPECTIVA a fi de
commemorar el 10^è Aniversari de l'estrena de
l'obra teatral L'ESTEL DEL COLLET

L'EXPOSICIÓ ESTARÀ OBERTA FINS AL
DISSABTE 25 DE NOVEMBRE
Horari de visita: de 19 h a 21 hores.

CATALANISTES!

El nou consistori de Benicarló, amb motiu del 12 d'octubre, ha posat gallardets per tot, amb l'escut del poble –molt bé- al mig de la quatríbarra –vade retro!- Ho sap el Sr. Camps -presidente de la Generalitat Valenciana- això? Perquè valenciano com és ell –és a dir blaver militant- i analfabet dels orígens i símbols de l'antic regne de València, en divisar -encara que siga de lluny- les quatre barres de la corona d'Aragó, li agafarà un ensurt, segur.

Com és possible que la sucursal local del PP s'haja tornat tan "progre", de la nit al matí?

Com deia aquell *vivir para ver...*

Marc Antoni Adell

NOTA DE PREMSA

La diputada autonòmica d'Esquerra Unida i Compromís pel País Valencià, Marina Albiol, ha criticat avui durament, que els pressupostos autonòmics per a 2008 tornen a obviar la construcció de les depuradores de Vinaròs, Benicarló, Alcalà-Alcossebre i Peníscola, localitats de gran població que venen abocant les aigües fecals al mar al manca d'un sistema de depuració adient més enllà de simples emissaris submarins.

Albiol ha recordat com des de fa anys es reclama aquesta inversió, i s'ha aplegat a l'extrem que la Unió Europea ha obert un expedient sancionador contra l'Estat Espanyol per aquests casos concrets, a l'incomplir de manera flagrant la Directiva 91/271/CE d'aigües residuals; tot i que la competència i responsabilitat de tindre solucionat aquest problema és del govern autonòmic "és una vergonya que pobles tant importants com els quatre esmentats, els quals viuen en gran mesura del turisme, estiguen tirant directament les aigües fecals al mar, és a dir, embrutant una de les principals fonts d'ingressos, i posant en perill no només al turisme, sinó també a altres sectors com ara el pesquer". La diputada d'EU ha afirmat que costa entendre com tornen a obviar la problemàtica, tot i estar al dia dels requeriments de la UE "aquest és el veritable espill de l'erràtica política del PP, s'omplin la boca de la potenciació del turisme, i els diners públics van aventures privades especuladores, com ara l'aeroport de Fabra, o els fastos dels grans projectes virtuals, però en coses bàsiques, com la salubritat de les aigües de banys, tornen a mirar a un altre costat". Marina Albiol ha

encoratjat als ajuntaments dels quatre pobles a fer un front comú per exigir al Consell complir la seua obligació "els ciutadans estan pagant uns impostos per a que es solucionen els problemes, i més encara, es paguen mensualment en els rebuts de l'aigua cànon per a la depuració d'aigües, quan aquesta no es depura, sinó que contamina l'entorn. És igualment irresponsable, contaminar les aigües de bany i la costa amb excrements, com malgastar tot el cabdal d'aigua que no es reutilitza; dotant a aquestes localitats d'un sistema terciari de depuració, s'aprofitaria milers de litres diàriament, que valdrien per a usos agrícoles, reg de jardins i neteja urbana, o altres usos; aigua que deixariem de necessitar d'altres fonts de subministrament, per contra, el PP malgasta els diners públics en els negocis dels seus amics, i després prefereixen demanar l'aigua de l'Ebre, mentre tirem al mar la pròpia aigua dels nostres pobles que podríem reciclar". EU esmenarà els pressupostos per al 2008, demanant partides concretes per a la construcció de depuradores de sistema terciari en aquests quatre municipis.

GABINET DE PREMSA ESQUERRA UNIDA

PAU AMBIENTAL

La concessió del Premi Nobel de la Pau a Al Gore ha eclipsat els demés guardonats, el grup de científics del Panell Internacional pel Canvi Climàtic (IPCC). I també ha suscitat una doble polèmica, pels mèrits reals de l'exvicepresident nord-americà i per l'adequació del premi als guardonats. Ens centrarem en el segon aspecte, que afecta tant Al Gore com a l'IPCC, és a dir, si hi ha una relació entre el canvi climàtic, o el medi ambient en general, i la pau.

Alfred Nobel, industrial suec, inventà la dinamita i es sentia responsable per la seva utilització bèl·lica. Al seu testament (1895), deixà un important fons econòmic per dotar cinc premis anuals (Física, Química, Medicina, Literatura i Pau) per als que fessin contribucions importants en eixos camps; el premi d'Economia fou instituir pel Banc de Suècia (1969) per commemorar el tres-cents aniversari de la seva fundació. El primer lliurament dels Nobel es feu l'any 1901.

Han rebut el Nobel de la Pau pacifistes com Rigoberta Menchú o Martin Luther King, polítics com Nelson Mandela o Yasser Arafat, organitzacions com els Cascs Blaus o Amnistia Internacional, i científics com Norman Borlaug (millora vegetal) o Muhammad Yunus (microcrèdits). Al Gore no ha segut el primer "activista ambiental" guardonat, a 2004, la keniana Wangari Maathai el rebé per la seva "contribució al desenvolupament sostenible, a la democràcia i a la pau". Fundà el moviment ecologista Moviment del Cinturó Verd (1977) que plantà més de 30 milions d'arbres per evitar l'erosió del sòl i millorar la vida de les dones. Sofrí la repressió del règim autoritari de Daniel Moi i fou ministra al govern democràtic de Mwai Kibaki a 2003.

Tradicionalment s'ha entès la pau com l'absència de guerra, com el temps que va d'un conflicte bèl·lic al següent; recordem l'adagi romà "si vols fer la pau, preparat per a la guerra" de l'escriptor Flavius Vegetius. Aquest és el concepte de pau negativa que posa l'èmfasi en l'absència de violència directa, de guerra, i així, la pau seria la "no-guerra". A partir dels anys seixanta del segle passat, es desenvolupen les Investigacions per a la Pau que van establir el concepte de pau positiva. Per ella s'entén el procés que busca l'harmonia social, la justícia, la igualtat, i l'eliminació de la violència estructural –desigualtats existents dins de la societat que impedeixen a les persones satisfer les seves necessitats- i un nivell mínim de violència directa. Així doncs, la pau es relaciona amb el desenvolupament i drets humans, no és tant sols la "no-guerra".

A 1994, el Programa de les Nacions Unides pel Desenvolupament encunyà l'expressió "seguretat humana" que pretén englobar els conceptes de pau, seguretat i desenvolupament. És una concepció integral, referida a les persones, que supera la de seguretat nacional referida

a la defensa dels estats. A partir de l'11 S de 2001, en nom de la seguretat nacional certs estats han restringit els drets dels seus propis ciutadans i, fins i tot, han iniciat "guerras preventives".

Les Investigacions per la Pau s'han ocupat d'esbrinar les causes últimes –violència estructural- que afavoreixen la violència directa i, en concret, les guerres internes i entre estats. Tenim la pobresa endèmica, la fam o manca d'aliments, les desigualtats econòmiques, factors demogràfics com un percentatge alt de joves sense feina o les migracions massives, les catàstrofes naturals, la competència pels recursos naturals com l'aigua o el petroli, l'existència de malalties contagioses o el col·lapse dels ecosistemes. Cal entendre'ls com

elements de violència estructural que augmenten la probabilitat de conflictes violents. Moltes d'aquestes causes estan relacionades i la majoria fan referència al desenvolupament econòmic i a la justícia social.

I que té a veure el canvi climàtic, motiu dels Nobel de la Pau d'enguany, amb les causes de les guerres? Molt, perquè els pronòstics pels propers 50 i 100 anys assenyalen que el canvi climàtic portarà una pujada en la intensitat de les catàstrofes naturals, una reducció de la pluviositat i de la disponibilitat d'aigua en regions pobres, moltes d'elles a Àfrica, un increment de la desertificació amb la reducció de la superfície de sòl fèrtil i una ampliació de l'àrea d'afecció de malalties tropicals. Tots aquests processos incrementaran la pobresa de moltes regions, disminuiran la disponibilitat d'aliments i provocaran migracions massives de refugiats ambientals; possiblement, al segle XXI veurem guerres per l'aigua com fins ara n'hem conegut pel petroli o per minerals. Per tot allò dit, l'estudi del canvi climàtic, el disseny de mesures pal·liatives o les accions de conscienciació són autèntics actes per la pau. Molts experts ja apunten que el canvi climàtic serà el gran problema del segle XXI igual que ho fou la guerra freda al segle passat.

Les guerres actuals o el fenomen del terrorisme cal concebre'ls com el resultat d'un procés. Les armes i els exercits no proporcionen necessàriament seguretat, no tenen perquè afavorir la pau. Les dimensions no militars tenen una influència important en la pau i la seguretat. Per assolir un món més estable cal, d'una forma global, frenar el deteriorament ambiental, la pobresa i la desigualtat social.

La reducció de l'impacte del canvi climàtic és un acte per la pau. Podem contribuir tothom rebaixant l'emissió de gasos hivernacle reduint el consum d'energia elèctrica o productes.

Pere Bausà

Visita del regidor de Comerç de l'Ajuntament d'Oliva

text REDACCIÓ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i la regidora de Comerç, María Ortiz, han rebut la visita del regidor de Comerç de l'Ajuntament d'Oliva, acompanyat d'una representació de l'Associació de Comerciants d'aquesta ciutat de la comarca de la Safor. El motiu de la visita ha estat intercanviar informació i experiències sobre l'activitat comercial de les dos ciutats.

Oliva, com Benicarló, també compta amb un pla d'acció comercial destinat a millorar les condicions del comerç de la ciutat i dels seus clients potencials. Les dos delegacions han intercanviat informació sobre aquest pla d'acció i també sobre les diverses campanyes de promoció (comerç al carrer, rebaixes, desfilada, etc.) i més concretament sobre el mercat de Benicarló. Un altre dels temes que s'ha tractat a la reunió ha estat la problemàtica dels aparcaments, comú a les dos ciutats. Després de la reunió, la delegació d'Oliva, acompanyada de la regidora i tècnics de l'Ajuntament de Benicarló, han visitat el mercat i els carrers comercials de la ciutat.

ARA LLIBRES PUBLICA EL SETÈ CAMIÓ

text SUSANNA ANGLÉS

Assumpta Montellà és un historiadora que, a més, difon el fruit de les seves investigacions. Ara llibres, amb la seva col·lecció H, ja ha publicat dos llibres d'aquesta historiadora: "La maternitat d'Elna" i ara aquest "El setè camió" que intenta reconstruir el trànsit d'aquell camió que portava part del tresor perdut de la República i que mai va creuar la frontera.

Embriagats pel fred i amb els enemics franquistes cada vegada més prop set camions es disposen a transportar els tresors de la República que es trobaven a la Mina Canta de La Vajol. Els camions portaven or, molt d'or i art, quadres del Museu de "El Prado" de Madrid. L'enigma s'obri quan sis travessen la frontera, però res més es sap d'El Setè Camió. La República, on al capdavant del govern estava Negrín, no va aconseguir salvar tot el tresor de la República.

Els anys i els pronòstics a partir d'aquí estan barrejats de llegenda i realitat. El relat, fruit de les investigacions de l'escriptora, està ple d'encis, naturalitat i refermat amb un es expressions directe.

L'escriptora utilitza unes expressions que ens fa molt fàcil la lectura, però a més aquesta acaba sent engrescadora, és com si no pogueres deixar de llegir. L'autora escriu, però pareix que ens parli i ens acompanyi amb el nostre propi periple. Els lectors en aquest llibre es fiquen tan dins que pareix que participen de la trama no exempta de suspens amb la que ens embolica l'escriptora.

La investigació de Montellà és minuciosa, cauta, però a la vegada amb la intencionalitat de deixar-se amb l'escriptura del llibre tot allò que pugui per oferir-nos el relat més aproximat a la veritat. En una paraula: és valenta. Paraula a paraula, capítol a capítol, pas a pas l'autora ens acompanya gairebé de la mà cap a un veredict final ... que s'intenta dictaminar després d'haver-hi recollit força testimonis i documentació, és com un gran trencaclosques.

Bé, només ens queda dir que, aquest, és un llibre de qualitat amb el que podem gaudir d'una realitat que ja volgués poder novel·lar més d'un escriptor ... tenint en compte que escriure sobre la realitat et lliga molt, però sovint si qui escriu té traça, la realitat es transforma amb la millor d'una intenció que s'apropa com mai al lector. Simplement, no crec que al futur hi pugui existir algun lector que no s'engresqui amb aquesta novel·la.

més tafaners...

DESFILADA MILITAR

Va dir el regidor Soriano que la nostra policia municipal estava molt contenta amb ells, el PP. Diu que per la festa de la patrona que els hi van muntar. No com amb altres (suposem que es devia referir a l'anterior regidor de policia i alcalde), que diu eren considerats persones non grates. Home, què vol que li diguem, té raó en això que la desfilada-parada militar li va quedar molt bé, segons el seu estil (exaltació populista, fora de lloc, típica d'altres temps del reconeixement espanyol), però nosaltres no ho tenim tan clar. No tindrà res a veure amb el 57.000 euros d'hores extres que van repartir-se durant aquests mesos d'estiu? A que vostés pensen com nosaltres, que aquesta última reflexió, podria ser més certa? Com no haurien d'estar contents!

PREMSA DIVERTIDAMENT VIGILADA

I ja que parlem del Conseller Rambla, no sabem si serà casualitat, o no, durant l'espera que els de la canallesca feien al saló de plens, mentre aquest arribava (que sempre sol ser prou tard i és que aquesta gent de l'alta política, no saben mai

arribar a l'hora), doncs com diem es va descobrir que el que allí es parla s'escolta fins al carrer. Resulta que aquesta gent de la premsa estaven preparant els seus estris, esmolant els llapis, apanyant les gomes, enfocant les càmeres i acurant el so dels seus micros, "Sí, sí. No, no. Un, dos, tres. Provant, provant", i alguna que altra riota sobre el personatge en qüestió que no arribava i, de sobte ... un municipal. Un municipal que es plantifica allí, com un *segurata* de discoteca controlant el personal perquè, suposem no digueren massa animalades. I és que el que no sabia ningú de la canallesca és que les "divertides i curioses" paraules que anaven amollant s'estaven escoltant per la megafonia del carrer i, com no, no era de rebut que entrés el Conseller escoltant com algú el podia ficar a parir pel retard que portava. Quines coses han de fer els municipals.

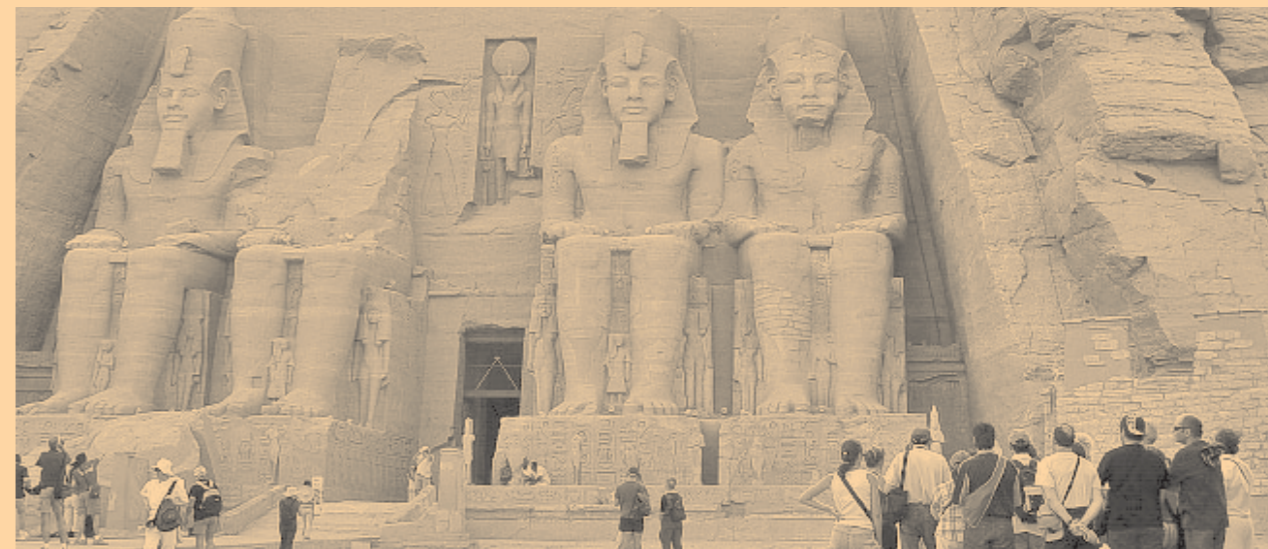
TURISME MÒBIL

A la regidora de Turisme li sona el mòbil i, òbviament, s'alça i se'n va de la reunió de la comissió informativa o, de la visita de Rambla i, quan acaba la conversa torna com si no res. El regidor Cuenca, que en açò és tot un mestre, no perquè li

sona el mòbil sinó per tot el contrari, pel seu saber estar en les rodes de premsa quan li sona algun mòbil a la canallesca, li hauria d'explicar a aquesta senyora que, s'apaga i, després, quan ha acabat el *cotarro*, pot continuar sense problema. I és que el turisme mòbil no l'havia inventat encara ningú.

EL CATÀLEG CULTURAL I ... TURÍSTIC?

Era el que ens faltava escoltar. La regidora de turisme ha dit que elaborará un catàleg d'edificis d'interès cultural. En aquest poble sembla que tot va a l'inrevés. Ni a un. Ni a un, dels fins ara passats, i presents, regidors de cultura que hem tingut a la nostra ciutat se'ls ha ocorregut fer mai el que la regidora de turisme ha proposat. I és que ja és gros que haja de ser una "turista" (en el bon sentit de la paraula), la que ens haja d'ensenyar a traure les coses bones del nostre poble. Tindre regidors, i regidora, de cultura per açò. Quina vergonya. De tota manera, tampoc ens estranya, hem tingut el que ens mereixem (nosaltres no, perquè no els hem votat). Quina colla està governant els nostres designis culturals, Senyor! I la regidora encara està *missing*.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

QUINA BRONCA!!! (1)

El regidor Soriano es deu pensar que és el rei Sol. Primer va muntar el numeret sobre la foto del policia Parra, que si assegut, que si amb gorra, que si sense, que si ..., a veure si li compren una *polaroid* i es tranquil·litza. Però com no en tenia prou havia de donar més espectacle i seguir... desautoritzant el propi alcalde. I és que després que el mateix alcalde reconegués que a aquest senyor ja se li havia dit que no aparcarà en doble fila (que no feia falta, se suposa que ho devia saber, pel càrrec i per la seua professió), i que la cosa ja estava clara, quan li va donar la paraula, aquest va dir tot el contrari. Que volen que els diguem, la cara roja de Marcelino ho deia tot. Era el descrèdit més bèstia que li han fet a un alcalde i, damunt, va amenaçar la regidora que li va fer la pregunta de denunciar-la si no presentava proves. En què quedem, aquesta senyor aparca on li ve en gana? No té raó la regidora Bayarri? Tampoc la té l'alcalde? Són uns mentiders la regidora Bayarri i l'alcalde? O és el regidor Soriano un bocamoll?

QUINA BRONCA!!! (i 2)

Continuant amb la *bronca* anterior, com l'alcalde no va poder controlar el senyor de seguretat en qüestió i després d'haver quedat prou desautoritzat, va fer falta algú amb més autoritat per ficar les coses al seu lloc i aturar una actuació en la qual aquest senyor semblava que li hagués de saltar a la jugular de la regidora Bayarri. Quin esperpent d'actuació. Afortunadament, allí estava el president local per, aparentment, ficar ordre i, a

l'acabament d'aquest Ple tan surrealista, el va emprendre i, segons sembla, li va dir de la pell del porc, cridant-lo a l'ordre. Insisitim, gent que ho va vore va dir que això semblava. Encara hi ha persones de seny en eixe partit. De tota manera amb aquest senyor hauran d'anar en molt de compte perquè, si cada vegada que algú li toca el crostó, s'aventa com un llop, potser algun dia no l'aturaran. Esperem que no arribe la sang al riu.

VISITA DE PÚBLIC AL CONSELLER

I ja que parlem del Salao, no sabem que el públic en general (fins ara no sabem que tinga cap càrrec públic), podia entrar en les reunions del Conseller amb el Govern Municipal. Nosaltres també volem anar a eixes reunions. Si ell pot, la resta de ciutadans també, no? És que hi ha alguna diferència de

categoria entre ciutadans? Ja sabem que és president del PP local. Doncs, si el que volien era complimentar-lo, perfecte, que el porten a la seu del seu partit. L'ajuntament se suposa que és la casa de tots i no la d'uns pocs.

SUPERDESPLEGAMENT POLICIAL

Allà va que trona. Arriba el Conseller Rambla i pareixia que havia d'arribar el Papa, el Rei o, vés-te'n tu a saber qui. En un pam de terreny hi havia més policia municipal per metre quadrat que en totes les festes juntes. Entre la cantonada de l'església, la cantonada del camí "Calà" i l'ajuntament vam comptar vora nou policies. I això que van tallar la baixada cap el passeig del Taüt. Sembla que al regidor Soriano açò de la parafernàlia i l'espectacle li va com anell al dit. Com deia al seu programa electoral per a quan els antiavalots? Això sí que serà lluïment!

UNA ALTRA DE LLUIMENT POLICIAL

Que hi ha gent que no pot deixar de ser la riota del poble? Després de vendre la cabra a tota la ciutadania i als comerciants, en particular, sobre la seguretat a les zones de vianants, que si ficaria càmeres, més policia, que tancaria les zones amb tanques automàtiques, que ... la Bíblia en vers i, a l'hora de la veritat ... tanques rovellades amarrades amb cinta plàstica de la policia. La veritat és que la zona de l'auditori, amb aquest desplegament, li ha quedat brodada. Però brodada de cotxes que entren, surten i aparquen quan i com els hi dóna la gana. Que no es pot ser més *cutre*?

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Veig que van posant-se al seu lloc en la portada. Hi han desaparegut els monigots però no ho poden evitar i posen la pistoleta de broma, com fent mofa de les úniques persones a la ciutat que poden dur una arma legalment. No juguen amb pistoles, que un dia es va disparar una canya. De totes maneres, és que treballa vosté amb gent massa jove, sempre ho he pensat. No es pot incloure una foto per a localitzar municipals com si jugàrem a buscar Wally. I això és el que sembla la imatge de la pàgina 2. Per cert, no ens diu si l'acte en què l'alcalde Domingo parla amb les mans a les butxaques davant de tants xiquets és, com em fa l'efecte, allò de la flama de la llengua. A dures penes i forçant la vista hi he distingit un venerable regidor amb barba més clara i panxa més esvelta, la mateixa samarreta, i darrere de l'alcalde president un parell de xiquets. I més enrere una enorme senyera com cal. Marcelino no ho sap perquè és jove però per menys que això a un il·lustríssim predecessor seu, ara feliçment nuclearitzat, el van posar a la vergonya en un diari de províncies. Fa uns anys, quan aquell venerable regidor tenia la barba més florida i el ventre més contundent.

Bé, al que anem. Les facultats de periodisme del món haurien de conèixer qui és l'autor de la proesa sintàctica del primer subtítol: quatre línies de subjecte a la pàgina 2 abans d'un predicat que tampoc és brossa de riu "deixen entreveure quin es el tarannà i el programa de mà dura del PP." Dona, vol dir que a qui supere això li quedaran forces per endinsar-se en la revisteta? De totes maneres, si ho fa trobarà perles grosses com magranes, sobretot en les declaracions de les nostres autoritats: "Els polítics decidirem qui ix a les fotos" (Soriano), "Amb un café s'arreglen moltes coses" (Domingo) i

altres de més fines com la genial descripció que fa en senyor Igual de l'habitació de l'hotel: "Hi havia dos llits bessons per a una sola soledat." Però tot és comprensible. En les dos primeres, no em dirà que no, vosté que ja té una edat, ressonen maneres d'altres temps, veritat? Al primer, ja ho diuen vostés, li ha quedat algun tic autoritari de quan dirigia el trànsit; el segon deu tindre tirada a això de la barra perquè ens consta que al conseller Rambla també va esperar-lo al bar d'enfront i el tercer, no ho pot amagar, ve de poeta. M'ha alegrat tornar a llegir una ressenya precisa del prestigiós senyor San Abdon, ja el trobava a faltar i se m'acabaven les lectures de sobre la tauleta de nit. Ara ja sé per on tirar.

L'he de felicitar especialment per com han donat la notícia de la beatificació de tres benicarlandos. Ja em pensava que hi ficarien cullerada, com és habitual en els seus cadells de periodista, però, mire, mentre l'anava llegint me'ls imaginava apretant el cul a la cadira per intentar ser neutres en aquest tema tan sacsejat. Ara hauriem de saber si els dedicaran un altaret a sant Bartomeu o què. Una vegada més el reportatge documentat i amé del sempre precís senyor Bausà m'ha fet la tarda de dissabte més agradable. És reconfortant llegir una mica de trellat quan els únics que alcen la veu són els qui més haurien de callar i fer la seua faena. Altra cosa seria si per aquests dies ens il·lustraren encara amb l'espanyolíssim Tenorio de Tirso. Llavors sabrien que "Todo ha de ser hacer./ nada ha de ser decir."

Quan he arribat a la pàgina 11 per un moment m'he pensat que havien vingut els reis d'orient: vials a Peníscola i a Càlig (abans es deien carreteres), depuradora, protecció i restauració de la costa Nord, col·legis, trens... A Nadal ja no podrem demanar res. Bé, a Nadal o a març, no són les eleccions després de falles enguany? Per cert, el conseller

Rambla pensa demanar llicència al Ministeri de Medi Ambient per protegir la nostra costa Nord perquè la Generalitat no en té les competències. No les pensa demanar per mantindre nets i com cal els llits dels rius, que també són competència de Madrid. Això m'ho ha ensenyat el senyor Bausà.

Que solidari l'acte dels benicarlandos que fan llista del PP per Rasquera, com que allí no en tenen, au, cap allà, de camí esmorzarem a Tortosa i ens baixarem bon vi de Batea. Així passem el dia. En altres llocs, amb el mateix objectiu, han fet empadronar romanesos, ucraïnesos i altres esos. Aquesta gent sí que saben, per això manen.

Com és que en la notícia sobre el compromís de la ciutat per millorar les condicions educatives de Bemaneviky (Madagascar) tampoc no veig la regidora Durà? Que no és la d'educació? No hi té res a dir? Quin món de mones! A la que sí que veig ben orientada és a la regidora de Turisme. Proposa difondre la nàutica de Benicarló (un port esportiu sense sortidor de combustible i amb una Sodoma davant per poder descansar a la nit), la gastronomia (degustacions a l'Albergue?), el mercat nadalenc (?) i bosses de carxofes. Això és oferta turística del segle XXI, sí senyor. Res de cicles de concerts, exposicions de qualitat, convocatòries culturals i lúdiques indefugibles, etc. Torna-li la trompa al xic!

Va acabar, saludo la tornada del Dr. Climent, encara que siga de retruc i quan ja tornava a casa, que segur que feia estona que l'esperaven, i també els èxits de les corals locals.

En la lliçó setmanal de gramàtica, hauria de fer repassar als seus xicots la diferència entre comptar i contar.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

No sé, ja veu que darrerament les escampo en tot l'article.

VILLAR DEL RÍO

Després de l'anàlisi que aquesta setmana fa La Veu del que, suposadament, han de ser les grans inversions a la nostra població i com es desmunten, tan fàcilment, les paraules buides de contingut del Conseller Rambla, no queda altre plantejament més que pensar que Benicarló és, en realitat, el poble en què Pepe Isbert va esperar que passaren els americans a "Bienvenido Mr. Marshall".

Ja fa uns anys, La veu, quan manava Zaplana, en una de les seues portades antològiques (i no és falsa modèstia), va descriure clarament eixa sensació del "Bienvenido Mr Zaplana" en la seua visita llampej a la nostra ciutat i, ara, aquella sensació d'antuvi, la tornem a tenir, si més no, corregida i augmentada.. I és que els polítics no tenen la més mínima vergonya en utilitzar fins la sacietat i de manera vergonyosa les paraules tan magrejades del "quiero prometer y prometo", per

609

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

enganyar la població, com uns pinotxos qualsevols.

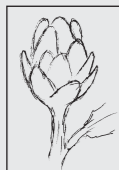
Sí, la visita del Conseller Rambla no es pot interpretar d'altra manera. Les xifres són molt sofertes i molt clares. Una vegada més, Benicarló es queda a la cua dels pressupostos. Hem de ser clars, fins i tot Vinaròs, amb un govern municipal de color diferent al que mana a la Generalitat, sembla que surt més ben parat que no nosaltres.

Una vegada més tornem a ser la Ventafocs de la comarca i els diners passaran de llarg i si volem tindre serveis, ens haurem de desplaçar. Haurem de continuar patint la manca d'infraestructures amb tot el que això comporta: perills a la carretera, alumnes en barracons, malats sense fronteres ...

En fi, cal confiar que Marcelino i companyia es posen les piles aviat i que no es deixen marcar aquests gols per l'escaire amb tanta facilitat.

Portada de La veu num. 74 de 31-01-1997

Carxofa: per a tots els xiquets i xiquetes que s'han vestit de castanyers i castanyeres mantenint una tradició més o menys nostra (els que ja som grandets recordem les paradetes de castanyes al cantonet de la placeta dels bous, al costat del Capitol, al cantó de l'església, ... quants anys...!) i han ignorat la festa celta originària, ara americanitzada com Halloween, tant llunyanes a la nostra cultura.

Panissola: Es veu que els nostres polítics de València s'assabenten ben poc del que passa per ací. Ve el conseller sr. Rambla i ens parla del Benicarló turístic. Com es nota que no llegeix la Veu, ni es mira els informes econòmics dels nostres poble (no llegir la Veu és greu, però no mirar-se un poc de què viu un poble quan es va a visitar és pitjor). Sr. Rambla, Benicarló no és un poble turístic.

El còmic

Per Xavi Burriel

Vicèpromeses

El còmic

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escriu. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.